

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

25 Debiti ob solutione[m] qua[n]do aliquid amplius accipere licet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

fit puta quia minus valet actio ad rem aliquam, quam res ipsa praesens, & quia minus vilis est, quod post annum vilis erit, quam quod statim vilis est, licet id fieri posset.

DECISIO XX.

Ex cons. 19. alias 20.

20 V**erdictum** cuiuslibet mercis, facta maiore pretio iusto ob dilatam solutionem, iniusta est, nisi venditor volebat illum seruare sibi in tempore, in quo solutio differtur, & dubium esset, an tunc pluris, vel minoris esset valitura. ca. in civitate, & c. consult. & c. si. de vslr. & Nauar. in Man. cap. 17. nu. 210. Quoties enim merx pluris venditur, quam valet, sit iniustitia; vlt ait S. Tho. 2.2. q. 76. art. 1. nisi venditio aliunde ab iniustitia excusat.

DECISIO XXI.

21 V**erdictum** villam valoris quindecim milium auctorum alteri, cum pacto, quod statim soluantur ei tria milia, quia emens non potest alia duodecim in presenti soluere, ex dilatione aliorum duodecim milium in decennium conveniunt, vt empiror teneatur soluere pro dicta villa decim, & octo milia, licet potest venditor illud plus ratione lucri cessantis accipere, quod vere intendebat facere, & verisimiliter fecisset, si statim solutio illorum facta fuisset; Quia illud non accipitur ob dilatam solutionem pecunie, sed ratione lucri cessantis; Quia sicut licet venditori, si ei soluerentur statim omnia quindecim milia, retinere sibi tria milia, & reliqua duodecim milia mutuare empirori regenti eis, & roganti, vt mutuaret illa ei, soluendo interesse lucri cessantis, quod vere intendebat venditor facere, exercendo mercaturam, vel emendo census annuos, vel prædia frugifera, si ea illi non mutuasset; ita Nau. in Man. c. 17. nu. 212. Ita in proposito ea ratione lucri cessantis accipere potest.

DECISIO XXII.

Ex cons. 20. alias 4.

22 Q**ui** bona fide aliquem contractum facit, qui communiter creditur esse iustus, & consuetus impune fieri in ea regione, in qua factus est, quamvis usurarius sit; mortali ter falsam non peccat. Et si enim communiter iuris ignorantia a peccato non excusat, ignorantia de reg. ut in 6. fallit tam in ignorantia iuris obscuri, vel dubii, vel infrequentis, vel quae fouetur auctoritate alicuius Doctoris digni, cui credatur; & faciens a peccato, & pena excusatatur: vnde nec per huiusmodi contractum qualita restituere tenetur.

DECISIO XXIII.

Ex cons. 21. alias 23.

23 D*icitur* sententiam volenti ducere nauem, mercibus onustam in aliquem locum, ea lege quod perderet illa, si nauis periret, & si rediret salua, redderentur ei centum, & viginti quinque, nec usurari, nec aliquid aliud peccatum commitit; Quia talis nihil accipit, vi mutui expedit, aut taciti, sed vi alterius contractus in nominati donans sub modo, vel recipiens aliquid ob periculum subeundum, quod licite accipi potest. l. 1. & 2. C. de nautico sc. & ait Nauar. in Man. c. 17. num. 285.

DECISIO XXIV.

Ex cons. 22. alias 5.

24 Q**ui** contractus illicitos, seu dubios diu exercuit, libros suos diligenter reuise, peritos consulere, & certa certis Dominis, & incerta pauperibus restituere tenetur, vt in conscientia secutus esse possit, vt affirmat Na. in Man. c. 17. n. 92.

DECISIO XXV.

Ex cons. 23. alias 12.

25 Q**uamvis** solutio debiti vim mutui habeat, pro ea tamen ultra fortem sine usuraria expere aliquid licet, ratione in-

teresse damni emergentis, vel lucri cessantis, si quod soluenti pro alio debitum contingat, Glo. in c. conquestus de vslr.

DECISIO XXVI.

Ex cons. 24. alias 28.

26 C**ontractus** locationis, quo quis 25. pecudes alteri tradit ad quinquennium cum pacto, vt pro vslr. singularem teneatur conductor, illi soluere in principio anni 25. scuta, & finito quinquennio restituere ei totidem pecudes, & eiusdem bonitatis, iniustus, & illicitus est; non solum quia pensio annua soluenda iniusta est, & maior ex quo sed etiam quia solvitur pensio initio anni, antequam quicquam fructus ex eis percipitur a conductorre, quod minuit aliquid de pretio pensonis; Arg. c. de plus peti. & quia contra naturam locationis, & conductionis est, vt periculum rei locatae ad conductorem pertineat, cum potius acontia ad locatorem pertinet debeat, quiete Dominus rei locatae, cap. 1. de commod. c. 1. de deposit. cap. propter sterilitatem de locat. & Nauar. in Man. c. 17. nu. 179. & 260.

DECISIO XXVII.

Ex consil. 25. alias 29.

27 C**ontractus** fieri solitus a societate super officijs Romæ, & alibi, vi habens officium vñibile pecuniam aliquam accipiat, & faciat conferentem illam, partem eipm redditum sui officij ad rationem 12. pro centnum, ea lege, vt pecunia maneat salua, & extra periculum conferenti eam nulla habita ratione quantitas redditum officij, dum conferens pecuniam viuit, & quod possit discedere ab illo contractu, & repetere pecuniam singulis semestribus dum viuit, & quod, si moriatur antequam discedat tota pecunia collata queratur officiali; Quamvis nec ratione emptionis, vel venditionis, quæ non reperitur in eo, nec ratione mutui, quia mutuans nil ultra fortem capere potest; c. 1. 14. q. 3. & cap. consilio de vslr. nec sola ratione societatis requiritur, vt omnes socij de damno, & lucro participent. ex Nau. in Man. c. 17. num. 251. quod in illo contractu non reperitur; nec ratione census instituti possit, cum pecunia data pro censu repeti nequeat, nisi saltuolente censuero; Ex eo tamen iustificari potest, quod dans pecuniam in societatem secundum præstatam confitudinem subeat periculum perdendi totam fortem, si moriatur, antequam societate discedat; vnde merito lucrari potest, quod iuste respondet illi periculo, non quidem ratione societatis, sed ratione periculi, quod subit in vilitatem sui socij.

DECISIO XXVIII.

28 P*actum* quod in huiusmodi societatibus solet apponi, primo vt conferens pecuniam possit defertre a societate, quando vult; & secundo quod socius teneatur statim, vel infraquindecim dies reddere pecuniam; & tertio quod tantum lucri soluat eam deponenti, donec eam reddat quantum soluebat durente societate, quoad duo priora capita iustum est; cum regulariter contractus ex conventione partium legem accipiat: l. 1. §. si contunerit, ff. deposit. & c. contractus. de reg. iuri. in 6. Quoad tertium vero invenitum est, eo quod tunc cessavit societas, & periculum perdendi totam fortem, ratione cuius tantum lucrum dabatur, & cessante causa, cessare debet effectus. Potest tamen conferens pecuniam ratione damni emergentis, vel lucri cessantis tantum lucrum accipere, quantum post quindecim dies lucratus fuisset, ad diem mori solutionis, si ei soluta sua pecunia statim fuisset, & officiarius illud soluere tenetur. ex S. Tho. 2.2. q. 62. art. 4. & q. 78. artic. 2. ad primum.

DECISIO XXIX.

29 I*ncertitudo*, seu dubium perdendi, contractum facere potest iustum, qui alias est etiже iniustus; vnde dubium, an merx sit valitura pluris tempore solutionis, facit vt illa vendi possit